

en ganske forkert Fremgangsmaade, og det er mig ubegribeligt, at andre ærede Medlemmer ikke stiller sig til den Sag, som jeg gør det. Jeg vil ikke bindes af nogen Partiformands Beslutning i vigtige politiske Sager, før Sagen er blevet drøftet til Bunds i det Parti, hvoraf jeg er Medlem. Om de ærede Medlemmer, der har en Formand, som kan tænke og handle paa deres Vegne, og som er glade over, at han tænker og handler og beslutter paa deres Vegne, kan jeg kun sige, at de er nøjsomme, de stiller ikke synderlige Krav til deres egen Betydning som Rigsdagsmand. Heller ikke maa de lægge megen Vægt paa at være med i Raadslagningen om slige Sager. Jeg kan forstaa, at Regeringen er interesseret i den Fremgangsmaade, der hidtil er anvendt, men vi andre maa formentlig kunne henstille, at man herefter gaar frem efter andre Principper. Jeg finder det rimeligt, at man begynder Forhandlingerne med Partierne ved at tale med Formændene, men derefter bør Sagen gaa til Partimøderne, saa kan Formændene næste Gang møde med Partiernes Direktiver, og efter at man har faaet disse forskellige Direktiver sammenarbejdet, gaar man tilbage til Partierne, som saa tager den endelige Stilling. Derved bliver det ikke noget Hastværksarbejde, heller ikke et Arbejde, der med Hensyn til Hurtighed behager dette Ministerium, der i disse Sager i nogen Maade ønsker, at der handles meget brat og meget hurtigt. Men derved bliver Ordningen i Overensstemmelse med alle Partiers Interesse og ikke mindst med Oppositionens Interesse. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Regering, at den næste Gang, naar der ligger vigtige Sager for, for det første giver en passende Tid til deres Behandling, dernæst ordner det noget mindre vilkaarligt, og at den endelig gaar ind paa nogle af de Tanker eller tilsvarende Tanker som dem, jeg her har fremsat, om den almindelige politiske Overvejelse af den Slags Spørgsmaal.

Formanden: Det 8de Medlem for Aalborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. Hansen: Den ærede sidste Taler (Asger Karstensen) beklagede sig over, at saa snart vi fik Maksimalpriser, forsvandt Varerne, og henviste som Eksempel til, at Flæsket nu er forsvundet, baade det, der gaar levende omkring i Svine-

stierne, og det, der ligger i Sulekarrene. Det forekommer mig, at dette Eksempel er daarligt valgt, thi Forholdet er jo det, at paa Trods af Maksimalprisernes Fastsættelse holdt Svinebestanden sig aldeles konstant i 2 Aar. Det viser Tællingerne, saa det er ikke til at komme udenom. Men Svinebestanden sank, da Blokaden kom, da Tilførslerne udeblev, og vor lille Kornavl ikke kunde forslaa til nogen videre Svineproduktion. Flæsket forsvandt af ernæringspolitiske Grunde, fordi, som det ofte er pointeret fra denne Plads, vi ikke baade kunde anvende Kornet til Svineproduktion og saa alligevel bruge det paa anden Maade. Der maatte et Sted mistes noget, og da mente vi — og jeg tror, at vi alle er enige deri —, at skulde der mistes noget, saa maatte det være paa den dyriske Produktion, Menneskenes Ernæring skulde først og fremmest være i Orden.

Formanden: Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) var lidt bekymret paa mine Vegne, fordi jeg i min Tale havde gjort opmærksom paa, at de Radikale paa et enkelt Punkt havde gjort sig skyldige i en Forsyndelse. Deraf drog det ærede Medlem tilsyneladende den Slutning, at det maatte være forbundet med Beklagelse fra min Side, at jeg var i politisk Alliance med det radikale Venstre. En saadan Betragtning forstaaer jeg aldeles ikke. Den forekommer mig at være en politisk Fører meget lidet værdig. Jeg mener, at man i en saadan Sag bør se paa Hovedresultatet og ikke paa et ganske enkelt Punkt; og hvor i Verden findes der mellem Partier en Samvirken af en saadan Art, at der ikke paa et eller andet Punkt kan komme en lille Vanskelighed i Vejen? For mig er det Hovedsagen, at denne Alliance har baaret saa gode og store Frugter for det danske Folk, blandt andet ogsaa for dem, der tilhører det Parti, som det ærede Medlem er en af Førerne for; thi ogsaa dem har vi gavnnet ved vor Politik. Nej, det ærede Medlem har en meget svag Stilling i hele dette Spørgsmaal, thi hans Parti kan jo ikke en Gang bringe en Alliance i Stand med det Parti, som det ønsker at faa en Alliance med, til Trods for, at det er saa giftesygt, at det frier for aabent Tæppe og udsætter sig for den Ubehage-